

een nieuwjaarswens

ik wens... ik wens je... hm...
wat ik je wens is, voor één keer
een jaarbegin zonder "heldhaftige voornemens"
maar met een verdubbelde aandacht
en blijheid
voor wat is

zoals bij voorbeeld
jij en ik
jij onder en ik hier
of hoe lang er niet nog allemaal rond?

LOKAAL PERIKELLEN

	P.	
een nieuwjaarswens	2	Federik Janssens
ervaringen uit groepen: 'lokaalperikelen'	2	Lude De Schryver
'lij(d)st)ersweg van een lokaal'	5	Chris Janssens
'verzekering lokalen en materieel'	6	J. Nicolay
standpunt: 'oudercomités, vriendenkringen, v.z.w....'	6	Marc Tassier
informatiefjes: — groepsband '78 — speelvogels	9	Marc Van Peel Willy Huyghe
Dubbel zinnig	12	Willy Huyghe
spelen en situaties: 'ons lokaal, ons thuis' van jou uit	13 16	Marc Van Peel Ludo De Schryver

Redactie: Rik Tyrions, Els Thys, Marc Van Peel, Ludo De Schryver, Mia Hannes, Willy Huyghe, Frederik Janssens

Hoofdredactie: Rik Tyrions
Correctie: Jef Van Den Eynde
Vormgeving: Mia Hannes
Realisatie: N.V. Drukkerij Van der Poorten
Verantwoordelijke uitgever: VVKM-VVKS-Dupontstraat 22 - 1030 Brussel.

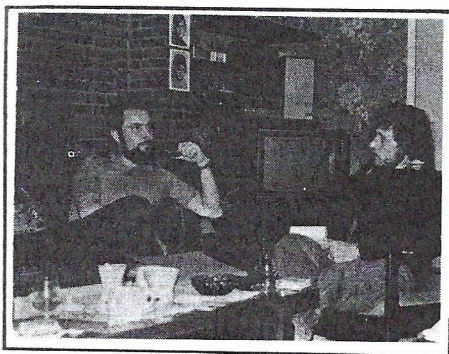
Tijdschrift, maandblad uitgez. juni-aug.-sept.
Prijs per nummer: 15 fr. - abonnement 135 fr.

Op een paar bladzijden heel veel over "lokaal" en al wat erbij komt, vertellen is niet mogelijk. Maar binnen de beperking van deze drie stukjes komt er misschien toch iets interessants naar voren. Het blijkt in alle geval dat "het lokaal" belangrijker is dan we meestal aannemen. Tussendoor ook dit verzoekje: wil jij graag je lokaal ter beschikking stellen van andere groepen, stuur ons dan je lokaal-adres met korte beschrijving en ook een contactadres op. Deze informatie drukken we ofwel af in de volgende OVER en WEER ofwel plegen we weerom een brochuurtje ten bate van hen die gezellige scoutsplaatsjes opzoeken.

1. TERVANT STAAT ALS EEN PAAL (Limburg) BOVEN WATER

Toen ik vorige keer naar Limburg reisde, bracht het openbaar vervoer me tot in Liège Gillemins. Deze keer dus per auto naar Paal-Tervant. Dat laatste is een gehucht van het eerste, dat een opdeelmunicipaliteit is van een grote fusie. Voor ik aanbel (Acacialaan 25) zie ik hem voor mijn ogen; de kleine forse gebaarde

groepsleider met wie ik drie jaar geleden op gilwell zat. We noemden hem toen Paulus. Eerst loodst hij me in zijn kleine werkkamer maar als ik naar een stoel uitkijk, beveelt hij me zijn ruime living aan. Een groot aquarium en brandende openhaard trekken het eerst mijn aandacht. We zetten ons neer, het gesprek kan beginnen.

links : Paul Ooms, rechts : Ludo De Schryver ((O+W), rechts boven : de band met de Weense muziek.

O+W : Ik wil dus wat te weten komen over het lokaal dat jullie hebben gebouwd. Wanneer ontstond de idee ?

Paul Ooms : In 70 zijn we met onze groep gestart : 20 welpen en 5 leidsters. We huisden toen in een oud huis van de kerkfabriek. Het jaar na onze start groeide de groep aan met jongverkeners en kabouters en toen kwamen we te eng te zitten. Ondertussen was het weer winter, erg koud en overal lekken in het dak. In het groepscomité dat we ondertussen hadden opgericht, werden voorstellen gedaan om het hele zaakje te vernieuwen maar daarvoor was het huis te bouwvallig. Dus moesten we een nieuw bouwen.

O+W : En hoe ging het dan verder, ging iedereen akkoord ?

Paul Ooms : Neen, sommige ouders hadden toch wat schrik van het project. Maar we zetten door. We praatten met de burgemeester, met de mensen van de kerkfabriek, we gingen naar andere jeugdlokalen kijken. En na twee maanden stonden we met volgende gegevens : 1 geen gemeentesubsidie, 2 we mochten twee oude huizen afbreken en het materiaal recupereren, 3 we konden op de grond van de kerkfabriek bouwen, 4 we vonden een architect die het plan gratis wilde tekenen.

O+W : En geld ?

Paul Ooms : We hadden 40.000 fr. en een oud huis vol met te recupereren materialen. De rest zouden we verzamelen door een aantal initiatieven : kaartenwedstrijden, wc-papier-verkoop, kampmenu voor meer dan 500 mensen, vlooiemarkt, enfin, je weet hoe scouts meestal hun geld bijeen halen.

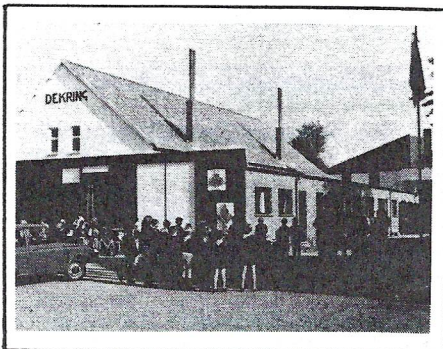
Terwijl Paul honderduit vertelt van zijn bezoeken aan stielmannen en fabrieken, loopt de band met Weense marsmuziek onopzettelijk verder. Meestal verfoeit dat soort muziek maar hier accepteert ik het. Het hoort erbij. Paul heeft ondertussen lekkere hete koffie gezet en prijst me zijn Armagnac aan.

O+W : Welk lokaal wilden jullie eigenlijk ?

Paul Ooms : Niet te luxueus, eenvoudig en praktisch en met degelijke materialen. Vooraf werd de leiding door mij geraadpleegd. Op groepsraden werd er gedebatteerd. We wilden vier lokalen van $\pm 30 \text{ m}^2$ en een grote speelruimte van $\pm 80 \text{ m}^2$, een berging en sanitair. Omdat wij zelf geen vzw hadden, zou de bouwheer "De Kerkfabriek Tervant" zijn.

O+W : Oei, oei, daar komen moeilijkheden van. Die kerkfabriek kan jullie uit je lokaal zetten ?

Paul Ooms : Je moet weten dat wij de enige jeugdvereniging zijn in Paal-Tervant. Ze zullen er ons heus niet zo rap uitgooien. Trouwens in het bestuur van de kerkfabriek zitten ook mensen van de scouts. Plus dat we een klein dorp zijn. Het lokaal is gemeenschapsgoed en dat weet men.

Alle lokalen op een rijtje. De kringformatie aan «De Kring».

Ik blijf toch nog wat naneuriën over het riskante van die overeenkomst met in het achterhoofd cursusverhalen van buitengegooide leiders en leidsters die tot hun groot verdriet hun naïviteit op dat stuk moesten bekopen. Er zijn goeie pastoors en burgemeesters maar er zijn ook dogmatici die de duivel al vlug, al te vlug herkennen in jonge soms roekeloos-experimenterende leiders en leidsters of vinden dat jeugdbeweging toch maar als een te verwaarlozen bijzaak te beschouwen is en die er dan niet voor terugdeinzen "hun" lokaal als wapen te hanteren...

Maar we praten verder.

O+W : Toen jullie wisten wat je wilde...

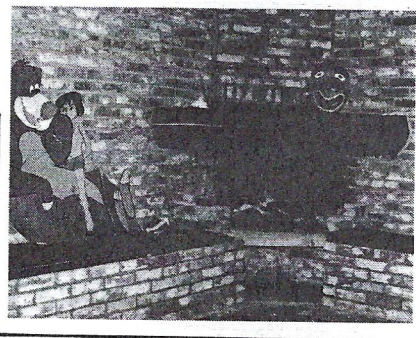
Paul Ooms : Op 12 feb. 73 bracht de architect zijn ontwerp binnen. De plannen werden op stede-

bouw ingediend en... verworpen. Na hier en daar wat veranderen werden de plannen een tweede en een derde keer ingediend maar steeds verworpen. Iemand van het comité trok toen zijn stoute schoenen aan en ging zelf naar stedebouw. Daar kreeg hij te horen dat er niet met een verdieping mocht worden gebouwd.

Eén van de vele open haarden in de nieuwe lokalen.

O+W : Teleurstelling dus, hoe heb je het opgelost ?

Paul Ooms : Ik diende een plan in onder de benaming : uitbreiding van parochiefeestzalen. We zouden immers toch tegen de zaal bouwen. En dat lukte (zonder verdieping evenwel maar daar zouden we achteraf toch geen

O+W : Hoe hebben de leden aan die plannenmakerij meegewerkt ?

Paul Ooms : De verkeners hebben geholpen bij de afbraak van de oude huizen. De stenen werden aan de lopende band gekuist. Maar ze hebben zelf op voorhand niet veel ingebracht. Toen we startten hadden we vooral welpen. Als we met de binnenrichting begonnen, hebben ze wel hun ideeën gegeven. Zij wilden bijvoorbeeld allemaal een open haard.

En daar is naar geluisterd. Als ik straks de lokalen bezoek zal ik in elk lokaal een open haard vinden.

O+W : Jullie hebben er niet aan gedacht om bijvoorbeeld met de takken activiteiten te doen die afgestemd waren op "lokaal-bouwen", een groot schilderij, een maquette of iets dergelijks, om zo de wensen van de leden te weten te komen

Paul Ooms : Nee, ik denk dat ze dat niet konden. Het was een nieuwe groep : jonge leiding. Er waren erbij die voor het eerst een schop in hun handen namen toen ze wat hielpen.

